

Rookmelders verplicht in Nieuwbouw en Renovatie:

Het nieuwe bouwbesluit waarin voor nieuwbouwwoningen het gebruik van rookmelders verplicht gesteld wordt, is op 1 januari 2003 van kracht geworden. Ook bij een verbouwing waarvoor een vergunning nodig is geldt deze eis. Voor bestaande woningen geldt deze eis (nog) niet.

De rookmelders volgens het bouwbesluit moeten goedgekeurde (EN14604/KOMO) optische melders zijn op 230V (op het lichtnet aangesloten) met een noodstroomvoorziening (batterij back-up) die minimaal 72 uur werkt bij stroomuitval. De norm voor rookmelders in woonhuizen schrijft voor dat de rookmelders in woonhuizen gekoppeld moeten zijn en dat deze rookmelders op 1 lichtgroep moeten zitten.

In het Bouwbesluit wordt verwezen naar de nationale norm NEN2555. In deze NEN normering staan de technische eisen beschreven waaraan de rookmelder moet voldoen. Tevens wordt er aandacht besteed aan de projectering (juiste plaats voor de rookmelder). Het staat daar als volgt beschreven (vrije vertaling): Een rookmelder dient in die ruimtes te hangen, die als vluchtweg gebruikt kunnen worden. De meeste voorkomende plaatsen zijn dus de hal/overloop. Indien een (slaap)kamer alleen verlaten kan worden via een andere kamer (bijv. een woonkamer), dan dient officieel ook in deze (woon)kamer een rookmelder aanwezig te zijn.

Dit zijn minimum eisen die gelden voor nieuwbouw en renovatiewoningen, zoals boven beschreven. Het staat een ieder uiteraard vrij meer rookmelders te plaatsen. Slaapkamers (in verband met roken, aanwezigheid van TV), woonkamers, bergingen zijn allemaal ruimtes waar een brand kan ontstaan (bijv. door kortsluiting, kinderen die met vuur spelen, roken in bed). Voor bestaande bouw (voor bewoning) is er nog geen verplichting maar is het bovenstaande echter wel raadzaam.

Ionisatie en Optische rookmelders:

Vanwege de minder milieuvriendelijke samenstelling van de ionisatie melder heeft het Ministerie van VROM bepaald dat deze rookmelders vanaf 1 januari 2003 niet meer in nieuwbouwwoningen geplaatst mogen worden en dat vanaf 1 januari 2006 deze melders helemaal niet meer verkocht mogen worden.

In het algemeen zijn in woningen smeulbranden de oorzaak van branden. Zowel ionisatie als optische rookmelders detecteren rook, maar de optische rookmelder reageert sneller op smeulbranden dan de ionisatiemelder. Daarom, mede op basis van onderzoek en kennis van de NIBRA (Nederlands Instituut voor Brandweer en Rampenbestrijding), is bij toepassing in woningen het beste optische rookmelders te gebruiken.

De werking van de ionisatierookmelder:

Deze werkt op basis van een sensor met een uiterst minieme hoeveelheid radioactief materiaal dat deeltjes een elektrische lading geeft (ionen). Deze elektrische lading wordt verstoord door rookdeeltjes, waarna het geluidssignaal wordt geactiveerd. Het radioactieve materiaal vormt geen direct gevaar voor de gezondheid. De techniek heeft zich bewezen, is door en door beproefd, voldoet aan nationale en internationale normen en wordt in veel landen toegepast. Algemeen kan gesteld worden dat in één ionisatie rookmelder minder radioactiviteit voorkomt dan in de vrije natuur.

De werking van de optische rookmelder:

Dit type rookmelder reageert op de verstrooiing van licht door rookdeeltjes in de sensorkamer. Daardoor gaat het alarm af. Dit type melder is met lichtbron, lenzen en reflectietechniek complexer wat opbouw en productie betreft. Deze melder is met name geschikt voor zich langzaam ontwikkelende branden (smeulbranden).